

سوآپ

SWAPS

- تعریف سوآپ
- ضرورت انجام عملیات سوآپ فرآورده های نفتی در کشور
- مزایای سوآپ
- ساختار سازمانی اداره واردات و سوآپ فرآورده های نفتی
- خط مشی و نقشه راه اداره واردات و سوآپ فرآورده های نفتی

امروزه اهمیت و نقش انرژی در شکل دهی روابط بین المللی انکار ناپذیر است و حیطه نفوذ آن به نوعی علاوه بر مباحث اقتصادی به حوزه های سیاسی، امنیتی و جغرافیای سیاسی نیز گسترش یافته است. شاید بتوان گفت پیوندهای بین المللی مبتنی بر انرژی از استراتژیک ترین و تأثیرگذار ترین روابط بین کشورهاست. بنابراین کشوری که منابعی غنی از انرژی دارد می تواند به خوبی از این اهرم در شکل دهی روابط و پیوندهای منطقه ای و جهانی استفاده کند.

تعريف سوآپ

سوآپ یکی از روش های مبادله فرآورده های نفتی است و با توجه به اینکه در هزینه حمل و نقل صرفه جویی می شود به نفع هر دو طرف است. سوآپ عبارت است از واردات فرآورده در یک نقطه مرزی کشور و مصرف آن در داخل و در قبال آن صدور فرآورده با همان مشخصات از مرز خروجی دیگر.

کشوری که به بازارهای جهانی انرژی دسترسی نداشته باشد، می تواند از روش سوآپ یا معاوضه جهت انتقال فرآورده های نفتی خود به بازارهای جهانی استفاده نماید. این روش خصوصاً در منطقه خاورمیانه برای کشورهایی که به آبهای آزاد دسترسی ندارند، از اهمیت ویژه ای برخوردار بوده و رایج است.

منطقه دریای خزر از نظر جغرافیایی سرزمینی محصور در خشکی است و خطوط لوله اصلی ترین گزینه برای انتقال مواد نفتی به شمار می رود. تا قبل از استقلال کشورهای این حوزه، مسیرهای انتقال در اختیار حکومت مرکزی شوروی قرار داشت اما در سال های پس از استقلال با افزایش تولید نفت خام این کشورها و مشارکت آنها با شرکت های بین المللی مسیرهای جدیدی معرفی و احداث گردید.

ایران با دستیابی به سهم قابل توجهی از بازار نفت حوزه دریای خزر علاوه بر کسب منفعت اقتصادی می تواند در راستای ارتقاء جایگاه بین المللی خود و کسب منافع سیاسی و امنیتی نیز گام بردارد.

ضرورت انجام عملیات سوآپ فرآورده‌های نفتی در کشور

ایران از حیث دسترسی به آبهای آزاد بر چهار کشور دیگر حاشیه دریای خزر که در خشکی محصورند برتری دارد. با وجود اینکه کشورهای حاشیه دریای خزر بعد از فروپاشی شوروی سابق بادار ابودن ذخایر قابل توجهی از نفت و گاز به تولیدکننده و صادرکننده عمدۀ این محصولات مبدل شده‌اند اما مسیر انتقال همواره از دغدغه‌های این کشورها به شمار می‌رفته است. از این رو در سال‌های گذشته پس از ابراز تمایل این کشورها از جمله قزاقستان و ترکمنستان و همچنین صرفه اقتصادی، تغذیه شهرهای شمالی ایران از مبادی مذکور، از سال ۱۳۷۴ با ایجاد و توسعه تأسیسات مورد نیاز در بنادر شمالی کشور سوآپ فرآورده‌های نفتی این کشورها از طریق ایران آغاز گردید.

مطالعات انجام شده توسط مؤسسات معتبر بین‌المللی و داخلی از افزایش تولید فرآورده‌های نفتی منطقه دریای خزر در دهه آنی بهویژه از ناحیه قزاقستان حکایت دارد. در عین حال رشد اقتصادی قابل توجه چین و هند به عنوان اقتصادهای نوظهور آسیا، افزایش تقاضای انرژی در بازارهای شرق آسیا را در پی داشته که این امر انتقال فرآورده‌های تولیدی کشورهای محصور در خشکی حاشیه دریای خزر از طریق ایران به کشورهای یاد شده را بیش از پیش حائز اهمیت می‌نماید.

به دلیل گستردنی جغرافیایی و آمایش سرزمینی کشورمان و با توجه به وجود اکثر شرکتهای پالایشی در مناطق مرکزی و جنوب کشور، انتقال فرآورده‌های نفتی به مناطق شمالی هزینه‌های هنگفتی در برخواهد داشت. از سوی دیگر ایجاد خطوط لوله در مسیر فوق و نگهداری و ایمنی خطوط لوله مذکور نیز هزینه‌های بسیاری را به اقتصاد کشور تحمیل می‌نماید. برای موضوعاتی که بیان شد نیاز به صرف هزینه‌های هنگفتی است که استفاده از روش سوآپ می‌توان ضمن اجتناب از پرداخت هزینه‌های انتقال فرآورده‌های تولید شده از مبادی داخل کشور به مناطق شمالی، درآمدزایی قابل توجهی نیز به همراه دارد. از این رو زیرساخت‌های عملیاتی مورد نیاز در مناطق مذکور ایجاد و توسعه آن نیز در دستور کار قرار گرفته است.

مزایای سوآپ

با استفاده مناسب و به جا از فرصتهای موجود در زمینه سوآپ فرآورده و بهره‌گیری از نقاط قوت شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران، مزایای بیشماری عاید این شرکت گردیده و منافع ملی بسیاری حاصل می‌گردد که از آن جمله عبارتند از:

- کسب درآمد ارزی برای کشور از طریق دریافت هزینه جابجایی (سوآپ فی)
- صادرات فرآورده‌های مازاد بر نیاز داخل به عنوان معوض و جلوگیری از انباشت آن در مخازن شرکت
- صرفه جویی در هزینه‌های حمل و نقل فرآورده از مبادی تولید به مناطق مورد نیاز
- کاهش قابل ملاحظه سوخت مصرفی توسط ناوگان حمل
- کاهش ترافیک و خطر در جاده‌های مواسفاتی و ترانزیتی
- کاهش تردد گازکشها و استهلاک کمتر آنها بعنوان سرمایه ملی
- کاهش آلودگی هوا و مشکلات زیست محیطی و همچنین حوادث جاده‌ای
- آزاد شدن بخشی از ناوگان حمل و نقل فرآورده و امکان استفاده از آن در بخش‌های دیگر به منظور تسريع و تسهیل در امر سوخت‌رسانی
- تأمین بخشی از نیازهای کشور به فرآورده‌های نفتی در مناطق شمال، شمال شرقی و غربی کشور و سایر مناطق مورد نیاز
- اجرای سیاستهای اصل چهل و چهار، اشتغال‌زایی و فعالسازی بخش خصوصی

ساختار سازمانی اداره واردات و سوآپ فرآورده‌های نفتی

اداره واردات و سوآپ فرآورده‌های نفتی زیر نظر مدیریت صادرات و واردات فعالیت می‌نماید.

خط مشی و نقشه راه اداره واردات و سوآپ فرآورده‌های نفتی

اداره واردات و سوآپ فرآورده‌های نفتی با یهود گیری از نیروی انسانی متخصص، باتجربه، توانمند و استفاده از ظرفیت‌های موجود عملیاتی و فنی در مناطق غرب، شمال و شمال شرقی کشور از سال ۱۳۸۶ تاکنون از طریق انعقاد قرارداد با شرکتهای خصوصی فعال در حوزه صادرات و واردات نفت و فرآورده‌های نفتی، نسبت به واردات و سوآپ فرآورده‌های نفتی اقدام نموده است.

کشورهای همسایه شمالی ایران ذخایر قابل توجهی از نفت و گاز دارند ولی در انتقال این منابع به بازارهای مصرف با محدودیت‌هایی روبرو هستند. بنابراین توسعه روابط انرژی محور با کشورهای مذکور علاوه بر تأمین منافع اقتصادی، در گسترش نفوذ منطقه‌ای و جهانی کشورمان نیز مؤثر خواهد بود. سوآپ فرآورده‌های نفتی از کشورهای مذکور می‌تواند ضمن تأمین سوخت مصرفی مورد نیاز مناطق شمالی ایران و پرهیز از صرف هزینه‌های فراوان انتقال فرآورده از جنوب و مرکز به شمال کشور، در آمدزایی و اشتغال‌زایی در مناطق شمالی را نیز به همراه داشته باشد. بنابراین اداره واردات و سوآپ در نظر دارد با استفاده حداقلی از پتانسیل های موجود، نسبت به توسعه بیش از پیش سوآپ فرآورده‌های نفتی و بهره مندی از مزایای آن اقدام نماید.

۰۹۶۲۷

مرکز پاسخگویی و ارتباط با مشتریان

خیابان ایرانشهر شمالی، نبش خیابان شهید برادارن شاداب
شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران .تلفن: ۸۴۱۲۹

WWW.NIOPC.IR

